

Ime predpisa:

UREDBA O DOVOLNINI IN VODNEM POVRAČILU

Št. zadeve:

007-49/2025-5 (EVA 2025-2560-0009)

Datum objave:

28. 3. 2025

Rok za sprejem mnenj in pripomb:

27. 4. 2025

Ime odgovorne osebe in e-naslov:

gp.mnvp@gov.si

Na podlagi četrtega odstavka 123. člena in petega odstavka 124. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15, 65/20, 35/23 – odl. US, 78/23 – ZUNPEOVE in 52/24 – odl. US) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o dovolnini in vodnem povračilu

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

Ta uredba določa podrobnejša merila za določitev roka, načina in višine plačila za vodno pravico, ko je vodna pravica pridobljena na podlagi vodnega dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: dovolnina) ter način določanja višine vodnega povračila, način njegovega obračunavanja, odmere ter plačevanja in merila za njegovo znižanje ter oprostitev, pri čemer upošteva načelo povrnitve stroškov, povezanih z obremenjevanjem voda, ki temelji na ekonomskemu vrednotenju, vrsto rabe voda, poleg tega pa tudi socialne, gospodarske in geografske značilnosti območja, na katerem se izvaja vodna pravica.

2. člen
(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

(1) Dovolnina je plačilo za pravico do posebne rabe vode in naplavin, ki jo je imetnik vodne pravice pridobil z vodnim dovoljenjem in mu prinaša izključno pravico do posebne rabe vode in naplavin ter ekonomskih ugodnosti in je izražena v evrih;

(2) Plačilo vodnega povračila se plačuje za rabo vode in naplavine ter je namenjeno povračilu stroškov, ki jih imetnik vodne pravice povzroči zaradi obremenjevanja okolja in je izraženo v evrih;

(3) Merska enota rabe za izračun dovolnine se za posamezne vrste rabe, ki so določene s predpisom o klasifikaciji vrst posebne rabe vode in naplavin, izraža v m³ dovoljene količine vode, v m² dovoljene vodne površine, v MWh za pridobivanje toplote ali hlajenje ali proizvodnjo elektrike ali v m³ dovoljenih količin odvzema naplavin;

(4) Faktor F je faktor, s katerim se pomnoži dovoljena količina rabe vode in naplavin, kot izhaja iz vodnega dovoljenja, za določitev višine plačila dovolnine in je izražen v evrih na mersko enoto rabe;

(5) Dovoljena raba vode (Q_{dov}) pomeni največji dovoljeni obseg rabe vode v letu, izražen v različnih merskih enotah in je opredeljena v vodnem dovoljenju;

(6) Dejanska raba vode in naplavin (Q_{dej}) je dejanska raba vode in naplavin, ki jih je zavezanec odvezel v obračunskem letu in je izražena v različnih merskih enotah. V primerih, ko je vodno dovoljenje za rabo vode podeljeno v merski enoti m² uporabljene vodne površine, sta napovedana in dovoljena poraba vode enaki.

I. DOVOLNINA

3. člen

(opredelitev dovolnine)

(1) Dovolnino se plačuje za pravico do posebne rabe vode in naplavin, ki jo je imetnik vodne pravice pridobil z vodnim dovoljenjem. Dovolnina se plačuje za vsako leto veljavnosti vodnega dovoljenja od dokončnosti vodnega dovoljenja dalje.

(2) Dovolnina se ne plačuje za:

- gojenje vodnih organizmov za poribljavanje, če je vzreja potrjena v ribiško gojitvenem načrtu po predpisih o sladkovodnem ribištvu,
- naplavine, ki se jih odvzame in uporabi za izvajanje dejavnosti javne službe urejanja voda in
- za pogon vodnega mlina in žage.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se dovolnina plača v enkratnem znesku ob dokončnosti vodnega dovoljenja za zavezance, ki imajo vodno dovoljenje izdano za:

- rabo vode iz vodnega vira za oskrbo s pitno vodo manj kot 50 prebivalcev, če letna količina iz vodnega vira odvzete vode ne presega 2.500 m³ in vodni vir ni vključen v sistem javne oskrbe s pitno vodo v skladu s predpisi, ki urejajo občinske gospodarske javne službe varstva okolja oskrbe s pitno vodo,
- rabo vode za namakanje kmetijskih zemljišč, če letna količina iz vodnega vira odvzete vode ne presega 5.000 m³,
- rabo vode za namakanje zemljišč, ki niso kmetijska zemljišča, če letna količina iz vodnega vira odvzete vode ne presega 50 m³,
- proizvodnjo električne energije v hidroelektrarni z instalirano močjo, manjšo od 10 MW, če potencialna energija vode, ki je razpoložljiva za proizvodnjo elektrike v skladu s pridobljeno vodno pravico, letno ne presega 10 MWh,
- pridobivanje toplote, če energija, ki je razpoložljiva za odvzem toplote iz vode, ne presega 100 MWh,
- gojenje salmonidnih vrst rib, če razpoložljiva letna količina vode za odvzem iz vodnega vira ne presega 50.000 m³,
- gojenje ciprinidnih vrst rib, če površina vodnega dobra, namenjenega vzreji rib, ne presega 10.000 m² in
- izvajanje športnega ribolova v komercialnih ribnikih, če površina vodnega dobra, namenjenega komercialnemu ribolovu, ne presega 1.000 m².
- drugo rabo vode, ki presega splošno rabo vode, če razpoložljiva letna količina vode za odvzem iz vodnega vira ne presega 150.000 m³ oziroma za rabo vode, kjer vodna površina ne presega 10.000 m².

4. člen

(zavezanec za plačilo dovolnine)

- (1) Zavezanec za plačilo dovolnine je imetnik vodne pravice na podlagi dokončnega vodnega dovoljenja za rabo vode ali naplavin (v nadaljnjem besedilu: zavezanec).
- (2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je zavezanec za plačilo dovolnine za oskrbo s pitno vodo, ki se izvaja kot gospodarska javna služba ali za lastno oskrbo s pitno vodo, njen upravljavec.

5. člen

(merila za določitev višine dovolnine)

- (1) Osnovno merilo za obračun dovolnine predstavlja v vodnem dovoljenju določen obseg vodne pravice, ki je v skladu s predpisom, ki določa klasifikacijo vrst posebne rabe vode, izražena kot največja dovoljena letna prostornina, površina ali energetski potencial.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek se višina dovolnine za rabo vode za oskrbo s pitno vodo določi na podlagi dejanske rabe vode, ki se odvzame na podlagi vodnega dovoljenja.
- (3) Če se vodna pravica zaradi objektivnih, od imetnika vodne pravice neodvisnih razlogov, ne more ali ne sme izvajati celotno leto, se plačilo za vodno pravico zmanjša sorazmerno času, ko se vodna pravica ni mogla ali ni smela izvajati.
- (4) Če imetnik vodne pravice še ni začel z rabo, se od dokončnosti vodnega dovoljenja do začetka rabe vode, vendar ne dalj kot dve leti, plačuje dovolnina v vrednosti 20 % predvidenega zneska.

6. člen

(osnova za obračunavanje plačila dovolnine)

- (1) Zavezancu za plačilo dovolnine se obračuna dovolnina:
 - za rabo vode za oskrbo s pitno vodo: v višini zneska za celotno prostornino vode, ki jo dejansko odvzame v koledarskem letu, v skladu s pridobljenim vodnim dovoljenjem, izraženo v m³,
 - za tehnološke namene, za potrebe dejavnosti bazenskih kopališč, za namakanje kmetijskih zemljišč in drugih površin, za zasneževanje smučišč in drugih površin, za proizvodnjo pijač, za rabo vode iz objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo in za drugo rabo vode, ki presega splošno rabo vode: v višini zneska za celotno prostornino vode, ki jo lahko odvzame v koledarskem letu, v skladu s pridobljenim vodnim dovoljenjem, izraženo v m³,
 - za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarni z instalirano močjo, manjšo od 10 MW: v višini največje letne potencialne energije vode, ki je določena v vodnem dovoljenju, izraženo v MWh,

- za pridobivanje toplote: v višini zneska za razpoložljivo letno količino energije, ki se jo kot toploto lahko odvzame na podlagi vodnega dovoljenja, izraženo v MWh,
- za gojenje salmonidnih vrst rib: v višini zneska za letno količino vode, ki je za vzrejo salmonidnih vrst rib določena v vodnem dovoljenju, izražene v m³,
- za gojenje ciprinidnih vrst rib: v višini zneska za površino vodnega dobra, ki je za gojenje ciprinidnih vrst rib določena v vodnem dovoljenju, izraženo v m²,
- za školjčičišča in gojišča morskih organizmov: v višini zneska za površino morskega dobra, ki je za gojenje školjk ali morskih organizmov določena v vodnem dovoljenju, izraženo v m²,
- za rabo vode, ki obsega vodno površino: v višini zneska za vodno površino, ki je določena v vodnem dovoljenju, izraženo v m².
- za naplavine, kadar se odzemajo na podlagi 50. člena ZV-1 in 72. člena ZV-1: v višini zneska za celotno prostornino prodanih naplavin, izraženo v m³.

7. člen

(višina plačila dovolnine)

(1) Plačilo dovolnine se določi za vsako koledarsko leto posebej, razen za izjeme iz drugega odstavka 3. člena te uredbe, kjer se določi v enkratnem znesku ob dokončnosti vodnega dovoljenja.

(2) Višina plačila dovolnine se za posamezno koledarsko leto izračuna na naslednji način:

$$P = Q \times F$$

Pri čemer so:

Q - količina vodne naravne dobrine v vodni pravici, izražena v enotah: m³, m² ali MWh,

F- faktor višine plačila glede na vrsto rabe (EUR/enoto), ki se ga izračuna po formuli

$$F = a \times N \times i,$$

pri čemer so

a - kategorija vzdržnosti plačila vodne pravice s katero se upošteva socialno pravičnost in odgovornost, pri čemer je njena minimalna in maksimalna robna vrednost med 0,01 in 1,

N - kategorija načina izvajanja vodne pravice in

i - korekcija zaradi inflacije, pri čemer je njena vrednost enaka ali večja od 1,000.

(3) Dovolnina ki se plača v enkratnem znesku, se izračuna na naslednji način:

$$P = Q \times F \times \text{število let veljavnosti vodnega dovoljenja}$$

(4) Višina faktorjev za posamezne vrste rabe vode je opredeljena v Prilogi 1 in obrazložena v Prilogi 3.

VODNO POVRAČILO

8. člen

(opredelitev plačila vodnega povračila)

(1) Vodno povračilo se plačuje za rabo vode in naplavin.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se vodno povračilo ne plačuje za:

- gojenje vodnih organizmov za poribljavanje, če je vzreja potrjena v ribiško gojitvenem načrtu po predpisih o sladkovodnem ribištvu,
- naplavine, ki se jih odvzame in uporabi za izvajanje dejavnosti javne službe urejanja voda
- za pogon vodnega mlina in žage.

9. člen

(zavezanec za plačilo vodnega povračila)

(1) Zavezanec za plačilo vodnega povračila je imetnik vodne pravice po zakonu, ki ureja vode.

(2) Pri rabi naplavin je zavezanec za plačilo vodnega povračila imetnik vodne pravice in oseba, ki je zaradi opravljanja svoje dejavnosti odvzela in prodala naplavine v skladu s šestim odstavkom 50. člena ZV-1 in šestim odstavkom 72. člena ZV-1.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se za zavezanca za plačilo vodnega povračila ne šteje oseba, ki upravlja objekt ali napravo za:

- rabo vode iz vodnega vira za oskrbo s pitno vodo manj kot 50 prebivalcev, če letna količina iz vodnega vira odvzete vode ne presega 2.500 m³ in vodni vir ni vključen v sistem javne oskrbe s pitno vodo v skladu s predpisi, ki urejajo občinske gospodarske javne službe varstva okolja oskrbe s pitno vodo,
- rabo vode za namakanje kmetijskih zemljišč, če letna količina iz vodnega vira odvzete vode ne presega 5.000 m³,
- rabo vode za namakanje zemljišč, ki niso kmetijska zemljišča, če letna količina iz vodnega vira odvzete vode ne presega 50 m³,
- proizvodnjo električne energije v hidroelektrarni z instalirano močjo, manjšo od 10 MW, če letna potencialna energija vode, ki je določena z vodnim dovoljenjem, letno ne presega 10 MWh,
- pridobivanje toplote, če energija, ki je določena za odvzem toplote iz vode ne presega 100 MWh,
- gojenje salmonidnih vrst rib in gojenje drugih sladkovodnih organizmov, pri katerih je prirast odvisen od pretočnosti, če razpoložljiva letna količina vode za odvzem iz vodnega vira, določena z vodnim dovoljenjem, ne presega 50.000 m³,

- gojenje ciprinidnih vrst rib in gojenje drugih sladkovodnih organizmov, pri katerih prirast ni odvisen od pretočnosti, če površina vodnega dobra, namenjenega gojenju rib, ne presega 10.000 m² in
- izvajanje športnega ribolova v komercialnih ribnikih, če površina vodnega dobra, namenjenega izvajanju športnega ribolova v komercialnem ribniku, določenega z vodnim dovoljenjem, ne presega 1.000 m²,
- drugo rabo vode, ki presega splošno rabo vode, če razpoložljiva letna količina vode za odvzem iz vodnega vira ne presega 150.000 m³ oziroma za rabo vode, kjer vodna površina ne presega 10.000 m².

10. člen

(merila za določitev višine vodnega povračila)

(1) Višina vodnega povračila se določi na podlagi dejanske rabe vode in naplavin, ki se odzemajo na osnovi vodne pravice.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se višina vodnega povračila za proizvodnjo elektrike v hidroelektrarni nad 10 MW, za rabo vodnega javnega dobra za izvajanje športnega ribolova v komercialnih ribnikih, za rabo vode oziroma vodnega ali morskega javnega dobra za gojenje sladkovodnih in morskih organizmov, za rabo vodnega ali morskega javnega dobra za obratovanje pristanišč in rabo vodnega javnega dobra za obratovanje vstopno-izstopnih mest po predpisih o plovbah po celinskih vodah in za drugo rabo, ki presega splošno rabo, določi na podlagi največjega dovoljenega obsega rabe vode, v skladu z veljavno vodno pravico.

(3) Če je obseg rabe vode odvisen od letne razpoložljivosti vodnega ali morskega dobra, se višina vodnega povračila iz prejšnjega odstavka zmanjša sorazmerno razmerju med letnim obsegom, ki je razpoložljiv za rabo vode in letnim obsegom, ki ga določa vodna pravica.

11. člen

(osnova za obračun vodnega povračila)

(1) Osnova za obračunavanje vodnega povračila je:

- količina iz vodnih virov odvzete vode, izražena v m³ za rabo vode za oskrbo s pitno vodo
- količina iz vodnih virov odvzete vode, izražena v m³ za rabo vode za proizvodnjo pijač, tehnološke namene, potrebe kopališč, naravnih zdravilišč in zasneževanje smučišč,
- količina iz vodnih virov odvzete vode, izražena v m³ za rabo vode za namakanje kmetijskih zemljišč,
- količina iz vodnih virov odvzete vode, izražena v m³ za rabo vode za namakanje zemljišč, ki niso kmetijska zemljišča,
- količina iz vodnih virov odvzete vode, izražena v m³ za tehnološke namene pri hlajenju v termoelektrarnah in jedrskih elektrarnah,
- količina iz vodnih virov odvzete vode, izražena v m³ za rabo vode, ki se odvzema iz objektov in naprav za javno oskrbo s pitno vodo, za proizvodnjo pijač, tehnološke namene, potrebe kopališč in naravnih zdravilišč ali namakanje površin, zasneževanje smučišč in drugo rabo,

- proizvedena električna energija, izražena v MWh, za proizvodnjo elektrike v hidroelektrarni z instalirano močjo, manjšo od 10 MW,
- največja letna potencialna energija vode v skladu z veljavno vodno pravico, izražena v MWh, za proizvodnjo elektrike v hidroelektrarni nad 10 MW,
- količina odvzete vode, izražena v m³ za pridobivanje toplote,
- razpoložljiva letna količina vode za odvzem iz vodnega vira, izražena v m³, za vzrejo salmonidnih vrst rib in gojenje drugih sladkovodnih organizmov, pri katerih je prirast odvisen od pretočnosti,
- površina vodnega dobra, namenjenega gojenju rib, izražena v m² za vzrejo ciprinidnih vrst rib in gojenju drugih sladkovodnih organizmov, pri katerih prirast ni odvisen od pretočnosti,
- površina morskega dobra, namenjena gojenju morskih organizmov, izražena v m² za školjčičišča in gojišča morskih organizmov,
- površina vodnega dobra, namenjenega izvajanju športnega ribolova, izražena v m²,
- količina odvzetih naplavin, izražena v m³ za rabo naplavin,
- vodna površina za rabo vode, ki obsega akvatorij za obratovanje pristanišč, kopališč, vstopno – izstopnih mest,
- količina iz vodnih virov odvzete vode, izražena v m³ ali za rabo vode, ki obsega vodno površino, izraženo v m² ter za drugo rabo, ki presega splošno rabo.

12. člen

(cena za osnovo vodnega povračila)

(1) Cena za osnovo vodnega je opredeljena v Prilogi 2.

(2) Ceno za osnovo vodnega povračila določi Vlada Republike Slovenije do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

13. člen

(obračunavanje vodnega povračila)

(1) Na podlagi meril za določitev višine vodnega povračila iz 9. člena te uredbe se zavezancu za plačilo vodnega povračila obračuna vodno povračilo:

- v višini zneska za celotno prostornino vode, ki jo je odvezel v koledarskem letu za rabo vode,
- za hidroelektrarne z instalirano močjo, manjšo od 10 MW v višini zneska za proizvedeno električno energijo,
- za hidroelektrarne večje od 10 MW v višini zneska za največjo letno potencialno energijo vode v skladu z veljavno vodno pravico,
- v višini zneska za energijo, ki jo je kot toploto iz vode odvezel v koledarskem letu. Toplota se za vodna dovoljenja izračuna ob uporabi formule: E (energija v MWh/leto) = Q dej v m³/leto x 0,004644 (ob predpostavki, da je $\Delta T=4^{\circ}C$) in za koncesije formula: E (energija v MWh/leto) = Q (Q dej v m³/leto) x C_v ($C_v=0,001161$ MWh/m³) x ΔT (ΔT = temperatura vode na ustju vrtine – 12°C) za pridobivanje toplote,

- za gojenje salmonidnih vrst rib v višini zneska za letno količino vode, ki je za vzrejo salmonidnih vrst rib določena na podlagi vodne pravice,
- za gojenje ciprinidnih vrst rib v višini zneska za površino vodnega dobra, ki je za vzrejo ciprinidnih vrst rib določena na podlagi vodne pravice,
- za školjčičišča in gojišča morskih organizmov v višini zneska za površino morskega dobra, ki je za gojenje školjk ali morskih organizmov določene z vodnim dovoljenjem,
- za rabo naplavin v višini zneska za količino naplavin, ki jih je odvezel v koledarskem letu in
- v višini zneska za vodno površino v skladu s pridobljenim vodnim dovoljenjem

(2) Če se vodna pravica zaradi objektivnih, od imetnika vodne pravice neodvisnih razlogov, ne more ali ne sme izvajati celotno leto, se vodno povračilo zmanjša sorazmerno času, ko se vodna pravica ni mogla ali ni smela izvajati.

(3) Za rabo vode, ki ni zajeta v prvem odstavku tega člena, določi višino vodnega povračila za obračun Direkcija Republike Slovenije za vode (v nadaljnjem besedilu: direkcija) z upoštevanjem meril iz 10. člena te uredbe.

IV. ODMERA IN NAČIN PLAČEVANJA DOVOLNINE IN VODNEGA POVRAČILA

14. člen

(odmera plačila dovolnine in vodnega povračila)

(1) Direkcija odmeri dovolnino in vodno povračilo z odločbo.

(2) Odločba o odmeri dovolnine in vodnega povračila se izda do 30. novembra tekočega leta za preteklo leto.

(3) Odločbo o odmeri plačila dovolnine v primeru iz tretjega odstavka 3. člena te uredbe, direkcija izda v dvanajstih mesecih od dokončnosti vodnega dovoljenja, ki je predmet obračuna.

(4) Plačilo za dovolnino direkcija odmeri na podlagi podatkov iz svojih evidenc o podeljenih vodnih dovoljenjih.

(5) Zavezanec za plačilo vodnega povračila pri direkciji do 31. januarja tekočega leta vloži napoved za plačilo vodnega povračila (v nadaljnjem besedilu: napoved) za preteklo leto, če osnovo za obračunavanje vodnega povračila iz 11. člena te uredbe predstavlja količina iz vodnih virov odvzete vode in naplavin, izražena v m³ ali količina proizvedene električne energije, izražena v MWh in sicer za:

1. rabo vode za oskrbo s pitno vodo,
2. tehnološke namene,
3. dejavnosti kopališč,

4. namakanje kmetijskih zemljišč ali drugih površin,
5. zasneževanje smučišč in drugih površin,
6. proizvodnjo pijač,
7. drugo rabo mineralne, termalne ali termomineralne vode,
8. rabo vode iz objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo,
9. drugo rabo, ki presega splošno rabo,
10. odvzem naplavin,
11. pridobivanje toplote in
12. za proizvodnjo elektrike v hidroelektrarni z instalirano močjo manjšo od 10 MW.

(7) Za vrste rabe vode, ki niso navedene v prejšnjem odstavku, direkcija odmeri vodno povračilo na podlagi podatkov iz svojih evidenc o rabi vode in naplavin.

(8) Zavezanec, ki je med letom prenehal z rabo vode in naplavin oziroma prenehal izvajati dejavnost, zaradi katere je dolžan plačevati dovolnino in vodno povračilo po tej uredbi, mora vložiti napoved v tridesetih dneh po prenehanju rabe vode ali naplavin oziroma od prenehanja opravljanja dejavnosti.

(9) Če je odmera plačila dovolnine in vodnega povračila manjša od 6 eurov, direkcija zavezanca oprosti plačila dovolnine in vodnega povračila.

15. člen

(način plačevanja dovolnine in vodnega povračila)

(1) Zavezanec plačuje dovolnino in vodno povračilo med letom v obliki mesečnih akontacij na račun, določen s predpisom ministra, pristojnega za finance.

(2) Zavezanec ni dolžan plačevati dovolnine in vodnega povračila med letom v obliki mesečnih akontacij, če znesek mesečne akontacije ne presega 20 eurov.

(3) Morebitna razlika med z akontacijo vplačanim zneskom dovolnine in vodnega povračila in zneskom, odmerjenim z odločbo iz prvega odstavka 14. člena te uredbe, se mora plačati na račun iz prvega odstavka tega člena ali vrniti zavezancu v 60 dneh po dokončnosti odločbe.

(4) Za nepravočasno plačano dovolnino in vodno povračilo mora zavezanec plačati zakonite zamudne obresti, zamudnih obresti pa se ne obračuna, če višina zamudnih obresti za plačilo vodnega povračila ne presega 10 eurov.

16. člen

(znesek mesečne akontacije)

(1) Višina akontacij se izračuna kot zmnožek količine za posamezno osnovo, ugotovljen z zadnjo odmerno odločbo, in cene za osnove plačila dovolnine ter cene za osnove vodnega povračila iz 12. člena uredbe. Znesek mesečne akontacije znaša dvanajstino zneska iz prvega stavka.

(2) Znesek mesečne akontacije zavezanca, kateremu dovolnina in vodno povračilo še nista bila odmerjena, znaša dvanajstino predvidenega zneska dovolnine in vodnega povračila za tekoče leto, ki se izračuna na podlagi podatkov o rabi vode ali naplavin in cene ustrezne osnove dovolnine in vodnega povračila.

(3) Zavezancu za plačilo dovolnine in vodnega povračila zapade znesek mesečne akontacije v plačilo zadnji delovni dan v mesecu za tekoči mesec.

(4) Zavezancem za plačilo akontacije direkcija v mesecu januarju tekočega leta izda obvestilo o znesku mesečnih akontacij.

17. člen
(znižanje ali zvišanje višine mesečne akontacije)

(1) Če namerava zavezanec v obdobju tekočega leta, daljšem od treh mesecev, rabiti vodo ali naplavine v količini, ki pomeni vsaj 20% manjšo ali večjo osnovo za odmero dovolnine in vodnega povračila, kot je osnova za izračun mesečnih akontacij iz 16. člena te uredbe, lahko pri direkciji vloži zahtevo za znižanje ali zvišanje zneska mesečne akontacije.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati vse podatke o rabi vode ali naplavin, ki omogočajo direkciji ugotovitev upravičenosti znižanja ali zvišanje zneska mesečne akontacije.

18. člen
(nepravilna napoved)

(1) Če direkcija ugotovi, da zavezanec v napovedi ni pravilno napovedal količin za plačilo vodnega povračila, da napovedi ni vložil v predpisanem roku ali je ni vložil, mu z odločbo naloži, da v petnajstih dneh po prejemu odločbe plača svojo obveznost iz naslova plačila dovolnine in vodnega povračila.

(2) Direkcija izda odločbo iz prejšnjega odstavka na podlagi podatkov iz svojih evidenc o rabi voda in naplavin.

(3) V primeru, da zavezanec ne vloži napovedi, se pri izračunu vodnega povračila upošteva največja dovoljena količina rabe vode, kot izhaja iz podeljene vodne pravice.

IV. OBVEZNOSTI ZAVEZANCA ZA PLAČILO DOVOLNINE IN VODNEGA POVRAČILA

19. člen
(hramba dokumentacije)

(1) Zavezanec dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov, poslanih za izračun plačila dovolnine, hrani še najmanj pet let od dneva izdaje računa za plačilo akontacije.

(2) Zavezanec mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz vložene napovedi za plačilo vodnega povračila hraniti še najmanj pet let od dneva pravnomočnosti odločbe o odmeri vodnega povračila.

V. NADZOR

20. člen
(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za vode.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

21. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 4.000 eurov do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki stori prekršek, če:

1. če ne vloži napovedi v predpisanem roku;
2. če v predpisanem roku ne omogoči preverjanja resničnosti podatkov;
3. če ne hrani dokumentacije v skladu z 20. členom te uredbe;
4. če ne plača akontacij ali razlike med z akontacijo vplačanim zneskom dovolnine in vodnega povračila in zneskom odmerjenim z odločbo iz tretjega odstavka 15. člena te uredbe, v 60 dneh po dokončnosti odločbe,
5. če ne plača dovolnine in vodnega povračila, ki mu ju je naložila direkcija z odločbo iz 18. člena te uredbe, v petnajstih dneh po prejemu odločbe.

(2) Z globo od 2.000 eurov do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki je zavezanec za plačilo dajatev na podlagi te uredbe.

(3) Z globo od 600 eurov do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali organu samoupravne lokalne skupnosti.

(4) Z globo od 400 eurov do 1.200 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

VI. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

22. člen
(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Dovolnina se začne plačevati s 1. januarjem 2026.

(2) Za leto 2026 se dovolnina izjemoma obračuna v enkratnem znesku ob izdaji odločbe o odmeri plačila za dovolnino in vodno povračilo za leto 2026 najpozneje do 30. novembra 2027.

(3) Akontacija za plačilo dovolnine se prvič zaračuna v letu 2027. Ne glede na določbe 5. člena te uredbe znaša višina plačila za vodno pravico 60 odstotkov za leto 2026, 70 odstotkov za leto 2027, 80 odstotkov za leto 2028 in 90 odstotkov za leto 2029 plačila za vodno pravico, izračunanega na način iz drugega odstavka 5. člena uredbe.

(4) Dovolnina, ki se v enkratnem znesku obračuna za rabe iz tretjega odstavka 3. člena te uredbe, se zaračunava zgolj za vodna dovoljenja, ki bodo podeljena po 1. januarju 2026.

(5) Imetniki veljavnih vodnih dovoljenj bodo do 30.11.2025 prejeli informativni izračun plačila za dovolnino.

23. člen

(veljavnost predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o vodnih povračilih (Uradni list RS, št. 103/02, 122/07 in 3/21), uporablja pa se do začetka uporabe te uredbe.

24. člen

(začetek veljavnosti)

(1) Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2026.

Ljubljana,

Št. 007-49/2025-1
EVA 2025-2560-0009

Vlada Republike Slovenije
dr. Robert Golob
predsednik

I. UVOD

1. Pravna podlaga za izdajo

Uredba je pripravljena na podlagi četrtega odstavka 123. člena in petega odstavka 124. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15, 65/20, 35/23 – odl. US in 78/23 – ZUNPEOVE). S predlogom uredbe se uresničuje izvajanje 123. člena in posodablja izvajanje 124. člena ZV -1, spodbuja gospodarno rabo vode, zagotavlja plačilo prispevka zaradi obremenjevanja voda kot okoljske dajatve, odpravlja neupravičeno boljši konkurenčni položaj subjektom, ki za rabo vode za proizvodnjo pijač ne plačujejo plačila za vodno pravico, v primerjavi s subjekti, ki plačujejo plačilo za koncesijo na podlagi pridobljene koncesije za rabo vode za proizvodnjo pijač ter se izpolnjujejo zahteve Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22.12.2000, str. 1).

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o vodnih povračilih (Uradni list RS, št. 103/02, 122/07 in 3/21), ki jo nadomesti ta uredba.

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

Rok za izdajo Uredbe o podrobnejših merilih plačila za vodno pravico, ko je vodna pravica pridobljena na podlagi vodnega dovoljenja in načinu določanja višine vodnega povračil v zakonu ni določen.

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

Zakon o vodah določa, da je treba za posebno rabo vodnega javnega dobra, to je za rabo voda in vodnih zemljišč, plačatih. Določeni sta dve vrsti plačil. Prvo je plačilo za pravico rabe in rezervacijo vodnega javnega dobra. Vodna pravica je dveh vrst, prva je koncesija, druga pa vodno dovoljenje. Koncesija se podeli za pomembnejše rabe vode, kot je proizvodnja elektrike iz velikih hidroelektrarn, raba termalnih ali mineralnih voda ali odvzem naplavin. Plačilo za koncesijo se imenuje koncesnina, plačilo za vodno dovoljenje pa dovoljnina.

Drugo plačilo pa je plačilo zaradi povrnitve stroškov obremenjevanja vodnega okolja, ki ga raba povzroča. Do obremenjevanja pride predvsem zaradi odvzema vode iz vodnega okolja in posledično zmanjšanja količin vodnega javnega dobra, zaradi spremembe vodnega režima in zaradi morebitnih izpustov med izvajanjem rabe. Plačilo zaradi obremenjevanja voda se imenuje vodno povračilo.

Plačevanje koncesnina je urejeno in se izvaja z lastnimi predpisi, posameznimi uredbami in tudi zakoni. Plačilo dovoljnina pa do danes, od sprejema Zakona o vodah v letu 2002, še ni urejeno in se ne izvaja. Ureditev plačila dovoljnina je predmet te Uredbe.

Imetniki vodnih pravic, ki so pridobili vodno pravico za posebno rabo vode na podlagi vodnega dovoljenja, trenutno ne plačujejo plačila za vodno pravico, kljub temu, da je v tretjem odstavku 123. člena ZV-1 določeno, da obveznost plačila za vodno pravico nastopi z dnem začetka izvajanja vodne pravice, njen imetnik pa ga mora plačati na način in v roku, ki ga določi organ, ki jo je podelil. S predlogom uredbe se plačilo tako imenovane dovoljnina končno uvaja, pri čemer se upoštevajo kriteriji razpoložljivosti vode, namen, vrsta in obseg posebne rabe voda, višina sredstev za gradnjo potrebnih

vodnih objektov in naprav, ekonomske ugodnosti, ki jih bo imetnik vodne pravice dosegel s posebno rabo voda ter čas trajanja posebne rabe voda. Temeljna načela, ki so oziroma bodo upoštevana pri pripravi oziroma izvajanju vseh aktivnosti so: načelo uporabnik plača, onesnaževalec plača ter načelo enakopravne obravnave subjektov. Zaradi optimizacije postopkov je treba pozornost nameniti tudi zmanjšanju administrativnih bremen organa, ki izvaja upravne naloge na tem področju.

Pri določitvi plačila dovolnine ministrstvo ocenjuje, da je višino dovolnine najbolj optimalno določiti z umerjanjem višine faktorjev za posamezne vrste vode na podlagi pridobljenih finančnih sredstev iz naslova koncesnin. Višina osnov za vodna povračila pa je določena na podlagi izhodišča, da nobena kategorija posameznih rab vode iz objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo ne sme biti vrednotena nižje od kategorije oskrbe s pitno vodo (lastna oskrba s pitno vodo in oskrba s pitno vodo, ki se izvaja kot gospodarska javna služba).

Uredba med drugim podrobneje določa faktorje in njihove vrednosti ter enačbo za določitev osnove za izračun višine plačila dovolnine za različne vrste rab vode. Ker se stanje in razpoložljivost voda ter družbeno gospodarske razmere sčasoma spreminjajo, se vrednosti določenih faktorjev lahko spremenijo. Višina plačila dovolnine je zmnožek dovoljene količine vodne naravne dobrine v vodni pravici (Q), kategorije vzdržnosti plačila vodne pravice, s katero se upošteva socialno pravičnost in odgovornost (a), kategorije načina izvajanja vodne pravice (N) ter korekcije zaradi inflacije (i). Kategorija vzdržnosti plačila (a) je razdeljena v 8 skupin glede na področja, na katerih se vodna dobrina rabi (vodooskrba, prehranska varnost, gospodarstvo,...) in je ovrednotena glede na pomembnost področja v državnih prioritetah. Faktor (a) tako ni določen fiksno, temveč omogoča vladi, da ga letno določa in s tem prilagaja dejanskim razmeram v družbi, kar ji omogoča večjo fleksibilnost in s tem odpornost na nepredvidljive dogodke in situacije. Vrednost faktorja (a) je med 0,01 in 1. Korekcija za inflacijo (i), ki je po vrednosti enaka ali večja od 1,000, se bo letno spreminjala, faktor N pa temelji na strokovnih podlagah in ne omogoča vsakokratni vladi fleksibilnosti določanja.

Višina dovolnine se praviloma izračunava glede na količino vodnega dobra, ki jo imetnik vodne pravice rezervira v vodnem dovoljenju. Z uvedbo plačila dovolnine bodo imetniki vodnih dovoljenj pozornejši na količino, ki jo dejansko potrebujejo in ne bodo rezervirali neracionalno velikih količin vode, kar je trenutna praksa. S tem predmetni predlog uredbe spodbuja gospodarno ravnanje z vodnimi viri. Izjema od tega pravila je oskrba prebivalstva s pitno vodo, kjer se bo dovolnina obračunavala glede na dejansko porabljeno količino, saj je zaradi zagotavljanja varnosti oskrbe s pitno vodo potrebno zagotoviti rezervirano količino vode v večjem obsegu, zato bi bilo nevzdržno, če bi se dovolnina za oskrbo s pitno vodo obračunavala na osnovi dovoljene količine. S tem se skladno s 70.a členom Ustave RS zagotavlja dostopnost pitne vode in jasno sporoča, da je oskrba prebivalstva s pitno vodo najvišja prioriteta države.

Predlog uredbe prav tako posodablja ureditev vodnega povračila. Vodno povračilo je trenutno urejeno v Uredbi o vodnih povračilih, z novo uredbo pa se uvaja nekaj novosti pri njegovem obračunavanju. Predlog predvideva, da se višina plačila vodnega povračila letno usklajuje z inflacijo, saj se le-ta do sedaj ni upoštevala, vse ostale vrednosti pa ostanejo enake kot v Sklepu o določitvi cene za osnove vodnih povračil za rabo vode, naplavin in vodnih zemljišč za leto 2025. Podobno kot pri plačilu dovolnine, se tudi pri izračunu višine vodnega povračila upošteva oskrba prebivalstva s pitno vodo kot glavno prioriteto in se s tem, da vodno povračilo za nobeno drugo rabo vode iz vodovoda ne sme biti nižje kot za oskrbo s pitno vodo, omogoča dostopnost pitne vode vsem prebivalcem. Osnove za izračun plačila vodnega povračila za različne rabe se z Uredbo spreminja samo zaradi upoštevanja inflacije in izenačitve osnov za rabe, ki rabijo vodo iz sistemov za oskrbo s pitno vodo z osnovo za izračun plačila za

rabo vode za oskrbo s pitno vodo. Osnove za plačilo vodnega povračila trenutno temeljijo na približni oceni stroškov obremenjevanja voda zaradi raba voda in družbenem konsenzu. Za določitev vodnega povračila v prihodnje, se načrtuje, enako kot za izračun višine dovolnine, vzpostavitev enačbe s faktorji in njihovimi vrednostmi. Izhodiščne strokovne podlage, ki naslavlajo merodajne faktorje, so že pripravljene.

Višina plačila dovolnine in vodnega povračila se bo odmerila z odločbo Direkcije RS za vode do 30. novembra tekočega leta za preteklo leto, zavezanec pa bo dovolnino in vodno povračilo plačeval med letom v obliki mesečnih akontacij. Uredba določa tudi izjeme, ko se dovolnina izplača v enkratnem znesku ob izdaji vodnega dovoljenja, saj bi v primeru letnega obračunavanja dovolnine sami administrativni stroški Direkcije RS za vode presegli znesek pobrane dajatve. Akontacija za plačilo dovolnine se bi prvič zaračunala v letu 2027 in bi znašala 60% za leto 2026 ter se postopoma uvajala do leta 2030, ko bi se zaračunala v polni višini. S tem se zavezancem, ki bodo dovolnino dojemali kot novo dajatev, omogoči prilagoditveno obdobje. Z namenom, da se zavezancem čim bolj olajša prehod na plačilo dovolnine, bodo do 30.11.2025 prejeli informativni izračun plačila za dovolnino.

S predlogom uredbe se torej uresničuje izvajanje 123. člena in posodablja izvajanje 124. člena ZV -1, spodbuja gospodarno rabo vode, zagotavlja plačilo prispevka zaradi obremenjevanja voda, kot okoljske dajatve, odpravlja neupravičeno boljši konkurenčni položaj subjektom, ki za rabo vode za proizvodnjo pijač ne plačujejo plačila za vodno pravico, v primerjavi s subjekti, ki plačujejo plačilo za koncesijo na podlagi pridobljene koncesije za rabo vode za proizvodnjo pijač ter se izpolnjujejo zahteve Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22.12.2000, str. 1).

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

Posledice za posamezna področja so bile celovito predstavljene v predlogu Zakona o vodah v letu 2002.

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

k 1. členu

1. člen opredeljuje vsebino uredbe.

k 2. členu

V 2. členu so definirani oz. podrobneje pojasnjeni pojmi, ki se uporabljajo v uredbi. Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomen katerih ni določen v tem členu, imajo pomen v skladu s predpisi, ki urejajo vode.

k 3. členu

3. člen natančneje opredeljuje plačevanje dovolnine. V drugem odstavku so določene izjeme, ki so iz naslova javne koristi opravičene od plačila dovolnine. Trteji odstavek določa primere, ko zavezanec, ki ima izdano vodno dovoljenje, plača dovolnino zgolj v enkratnem znesku od izdaji vodnega dovoljenja, saj bi v primeru letnega obračunavanja dovolnine sami administrativni stroški Direkcije RS za vode presegli znesek pobrane dajatve. Slednje bi bilo v nasprotju z načelom ekonomičnosti.

k 4. členu

V 4. členu uredbe je opredeljen zavezanec za plačilo dovolnine.

k 5. členu

S 5. členom se določa, da je osnovno merilo za določitev višine dovolnine v vodnem dovoljenju opredeljena dovoljena količina vodnega dobra. Drugi odstavek določa izjemo za oskrbo s pitno vodo, saj se za to kategorijo rabe kot osnova upošteva dejansko odvzeta količina vode. Zaradi zagotavljanja varnosti oskrbe s pitno vodo je potrebno zagotoviti rezervirano količino vode v večjem obsegu, zato bi bilo nevzdržno, če bi se vodna pravica za oskrbo s pitno vodo obračunavala na osnovi dovoljene količine.

Tretji odstavek določa sorazmerno zmanjšanje plačila dovolnine, če se vodna pravica iz objektivnih razlogov ne more ali ne sme izvajati v celoti. Izvajanje vodne pravice ja lahko namreč omejeno s predpisi, kot na primer trajanje kopalne sezone (Pravilnik o podrobnejših kriterijih za ugotavljanje kopalnih voda) ali pa polno izvajanje vodne pravice onemogočajo razni posegi s strani države (gradnja vodne infrastrukture itd.). V četrtem odstavku je določeno, da imetnik vodne pravice ne plačuje dovolnine v polnem znesku dokler ne prične z rabo vode, saj v tem času ni imel od rabe dobrine še nobene ekonomske koristi, zato tudi ni zavezan plačevati celotnega zneska dovolnine, vendar to obdobje ne sme biti daljše od dveh let od dokončnosti vodnega dovoljenja.

k 6. členu

S 6. členom se podrobneje določa osnove za obračunavanje plačila za vodno pravico glede na različne kategorije posebne rabe vode.

k 7. členu

V prvem in drugem odstavku tega člena je določen model za določitev plačila dovolnine z predlaganim naborom parametrov in uteži in ima sledečo obliko: $P = Q \times F$

P	Določitev plačila dovolnine
Q	Dovoljenja količina vodne naravne dobrine razen v primeru oskrbe s pitno vodo, ko predstavlja dejansko količino rabljene vodne naravne dobrine.
$F = a \times N \times i$	Faktor višine plačila glede na vrsto rabe. Odvisen je od kategorije rabe vode (a), kategorije načina izvajanja vodne pravice (N) in korekcije zaradi inflacije (i).
$N = b \times T \times M$	Kategorija načina izvajanja vodne pravice (N) je odvisen od: <ul style="list-style-type: none">- načina izvajanja vodne pravice (ekskluzivnost vodne pravice) (b),- časovnega parametra trajanja vodne pravice (T),- parametra pretvorbe v monetarno enoto [EUR/enoto] (M)

Izračun plačila v enkratnem znesku je enak osnovni enačbi za izračun plačila dovolnine, ki se pomnoži s številom let veljavnosti vodne pravice.

Četrty odstavek napotuje na Prilogo 1, ki vsebuje višino faktorjev za posamezne vrste rabe vode.

k 8. členu

8. člen natančneje določa opredelitev vodnega povračila. V drugem odstavku so določene izjeme, ki so iz naslova javne koristi opravičene od plačila vodnega povračila.

k 9. členu

V prvem in drugem odstavku 9. člena uredbe je opredeljen zavezanec za plačilo vodnega povračila. Tretji odstavek določa izjeme, kdaj se oseba, ki upravlja objekt ali napravo za izkoriščanje vode, ne šteje za zavezanca za plačilo vodnega povračila, saj bi v primeru obračunavanja vodnega povračila sami administrativni stroški Direkcije RS za vode presegli znesek pobrane dajatve. Slednje bi bilo v nasprotju z načelom ekonomičnosti.

k 10. členu

Prvi odstavek 10. člena določa merila za določitev višine vodnega povračila. V drugem odstavku so opredeljene izjeme, pri katerih se kljub določbam prvega odstavka, višina vodnega povračila določi na podlagi največjega dovoljenega obsega rabe vode, ki je opredeljen s podeljeno vodno pravico, saj je nemogoče opredeliti dejansko količino rabe vode.

Tretji odstavek tega člena določa sorazmernost višine vodnega povračila glede na letno razpoložljivost vodnega ali morskega dobra.

k 11. členu

Z 11. členom se podrobneje določa osnova za obračunavanje vodnega povračila glede na različne kategorije posebne rabe vode.

k 12. členu

12. člen določa način določitve cene za osnovo vodnega povračila.

k 13. členu

S 13. členom se podrobneje določa merila za obračunavanje vodnega povračila glede na različne kategorije posebne rabe vode. 4. točka prvega odstavka določa posebno formulo za izračun zneska za energijo, ki jo je kot toploto iz vode odvzel zavezanec v koledarskem letu. Drugi odstavek določa sorazmerno zmanjšanje plačila vodnega povračila, če se vodna pravica iz objektivnih razlogov ne more ali ne sme izvajati v celoti. Izvajanje vodne pravice ja lahko namreč omejeno s predpisi, kot na primer trajanje kopalne sezone (Pravilnik o podrobnejših kriterijih za ugotavljanje kopalnih voda) ali pa polno izvajanje vodne pravice onemogočajo razni posegi s strani države (gradnja vodne infrastrukture itd.). Tretji odstavek določa, da višino vodnega povračila za obračun rabe vode, ki niso zajete v tem členu določa DRSV v skladu z merili iz 10. člene te uredbe.

k 14. členu

Uredba v prvem do šestem odstavku 14. člena določa način, čas in podatke za odmero plačila dovolnine in vodnega povračila ter način in rok za vložitev napovedi za plačilo vodnega povračila. Sedmi odstavek določa, da vodno povračilo za rabe vode, ki niso zajete v tem členu, odmeri DRSV na podlagi podatkov iz svojih evidenc o rabi vode in naplavin. Osmi odstavek določa rok, v katerem mora zavezanec, ki je prenehal izvajati dejavnost, vložiti napoved. Deveti odstavek skladno z načelom ekonomičnosti določa prag oprostitve plačila dovolnine in vodnega povračila.

k 15. členu

15. člen določa način plačevanja dovolnine in vodnega povračila v mesečnih akontacijah, prag, ko skladno z načelom ekonomičnosti zavezanec ne plačuje mesečnih akontacij, način vračila ali doplačila razlike med z akontacijo vplačanim in odmerjenim zneskom ter plačilo zakonitih zamudnih obresti za nepravočasno plačilo.

k 16. členu

16. člen določa znesek mesečne akontacije zavezanca, kateremu sta dovolnina in vodno povračilo že odmerjena in zavezanca, kateremu še nista bila odmerjena. Določa tudi rok zapadlosti tega zneska v plačilo ter obveznost direkcije, da zavezancem v mesecu januarju tekočega leta izda obvestilo o znesku mesečnih akontacij.

k 17. členu

17. člen določa pogoje in način za vložitev vloge za znižanje ali zvišanje zneska mesečne akontacije ter obvezne sestavine vloge. Namen člena je spodbujanje gospodarne rabe vodnega vira.

k 18. členu

18. člen določa, da direkcija v primeru nepravilne ali prepozne napovedi s strani zavezanca, le temu z odločbo, izdano na podlagi podatkov iz svojih evidenc, naloži, da v določenem roku plača svojo obveznost. Če zavezanec napovedi ne vloži, se za izračun vodnega povračila upošteva največja dovoljena količina rabe vode, kot izhaja in podeljene vodne pravice.

k 19. členu

Z 19. členom je določen rok hrambe dokumentacije, s katero dokazuje zavezanec resničnost in pravilnost podatkov za izračun dovolnine in vodnega povračila.

k 20. členu

20. člen določa, da nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za vode.

k 21. členu

21. člen sodi med kazenske določbe in določa višino globe za pravne in fizične osebe v primeru kršitev določb te uredbe.

k 22. členu

22. člen je prehodna določba in v prvem odstavku določa datum pričetka plačevanja dovolnine. V drugem odstavku je določeno, da se dovolnina za leto 2026 izjemoma plača v enkratnem znesku ob izdaji odločbe, saj plačevanje mesečnih akontacij na podlagi zadnje osnove, izražene v količini, odmerjenega zneska plačila dovolnine ni možno, ker se dovolnina s tem letom prvič uvaja. Tretji odstavek določa, da se akontacija za plačilo dovolnine prvič zaračuna v letu 2027, njeno plačevanje pa se uvaja postopoma, da se zavezancem, ki bodo dovolnino dojemali kot novo dajatev, omogoči prilagoditveno obdobje. V četrtem odstavku je določeno, da se dovolnina za rabe, za katere se skladno s tretjim odstavkom 3. člena te uredbe plačilo obračuna v enkratnem znesku, ne zaračunava za nazaj, ampak se zaračuna zgolj za vodna dovoljenja, ki bodo podeljena po 1.1.2026. Da bi se zavezancem čim bolj olajšalo

prehod na plačilo dovolnine, peti odstavek tega člena določa, da bodo vsi zavezanci prejeli informativni izračun.

k 23. členu

23. člen opredeljuje prenehanje veljavnosti in uporabo trenutno veljavne Uredbe o vodnih povračilih (Uradni list RS, št. 103/02, 122/07 in 3/21).

k 24. členu:

24. člen opredeljuje začetek veljavnosti in uporabe te uredbe.